

Çene Kemiğimizden Öğütler

M.Ö.570 yılında yaşayan Anakreon bir şiirinde:

Çoktan kırıştı şakaklarım

Ağardı saçlarım

Bahar yaşantım, gençliğim gitti,

Dişlerim de döküldü,

Geride sade bir çene kemiğim kaldı.

Şark klasiklerinde de bizden sonra arkada kalan çene kemiğimiz bir hikaye ile şöyle dillendirilir:

Ülkenin birinde, anadan babadan fakir, hayatını amelelik yaparak sürdüren, tuttuğunu koparan yiğit bir delikanlı yaşardı. Kısmeti kapalı, rızkı kesikti. Kazandığı ile zar zor geçiniyordu. Hayatı perişandı. Karnını doyurmak için bağ bahçe toprak işlerinde çalışırdı. İşçiliğini yaptığı patronlarının yaşantısını, refah seviyesini gördükçe, boğazında bir şeyler düğümliyor, “ **Bu dünyada benden beteri yok**” diye hayıflanarak durumunda şikâyet ediyordu. Kendine göre : “başkaları bal içer, tavuk, kuzu yer, benim midem katık görmez. Kedinin bile bir kürkü varken, ben çırıl çıplağım. Bu nasıl adalet? Ne olur, şu toprak işinde çalışırken ayağım, gönlümün dilediği bir defineye batsa? Ah keşke kader bir cilve gösterse de bir hazine geçse. Hiç olmazsa bir müddet için hevesimi alırım, üzerimdeki sıkıntı biraz olsun dağılır”

Delikanlı bu hayaller içinde bulduğu toprak işinde vurduğu kazma ile topraktan çürük bir çene kemiği çıkarır. Çene kemiğini dikkatle eline alan delikanlı bakar ki toprağın içinde kalan çene kemiğinin bağları çözülmüş, inci dişleri dökülmüştü. Fakat bu cansız çene kemiği dilsiz olduğu halde türlü öğütler veriyor, çok sırlar saçıyordu.

- Ey yiğit delikanlı, sen haline razı ol. İster şeker, ister bal yemiş ol, istersen dudağının kanını emmiş ol, toprağın altında ağzın alacağı şekil sonunda bu değil mi? Sen, zamanın dönüşünden rahatsız olma. Felek benden

sonra döndüğü gibi, senden sonra da dönmeye devam edecek. Çenenin sesiz öğütlerinden sonra delikanlının yüreğindeki gam eridi ve yok oldu, gönlü ferahladı.

- Ey haris insan sen yoksulluğun yükünü sabırla çek, kendini üzüntü ile öldürme. Bir kul, ister başının üzerinde yük taşıyın, isterse başı feleğin yüceliklerine değsin dünyayı terk ettiği halde her iki hal de sona erer.
- Dünyada ne keder kalır, ne sevinç... Kalan şey, taç, taht, para, pul değil, kötülüklerin ve iyiliklerin karşılığıdır. Şu halde sen iyilik et. Senden de bu iyiliğin kalacaktır. **Saltanatına, makamına, mevkiine, parana, şan ve şöhretine, sağlığına güvenme. Bunlar senden önce de vardı, senden sonra da olacak!** Akıl sahibi bugünü düşündüğü gibi yarını da düşünür. Dünya nasıl olsa geçmektedir. Eğer Allah'ın lütfettiği nimetlerin alt üst olmasını istemiyorsan, sahip olduğun imkânları ahret endişesiyle düşün ve elinde olanların kıymetini bil.www.kadirkeskin.net